

بی حصول گوهر مقصود عطف عغان نماید + رحیم شاه -
 سبقت نموده - بجنگ مبارکت نمرد * فاکریز خواجه انور
 مقابل شده - مردانه و دلیرانه بکارزار پیوست - و تردداش
 نمایان نموده - زخم‌های چهره افروز بوداشته - با جمعی
 از رفقاء خود - بروضه رضوان شناخت * افاغنه - میدان
 خالی دیده - شمشیرها علم کرده - بر اردوبی معلای شاهزاده
 تاختند + امزله -

چو آن زیدا خاندان شهی
 ازان ضال نگریست آن گمرهی -
 هم از حالت خواجه افزورش
 خبر شد که از تن جدا شد سرش -
 چو گلزار شد چهره اش از غصب -
 سلاح از سلاحدار کونه طلب *
 ببر کرده جوشن بسر مغفرش -
 سراپا شده آهندی پیکرش *
 حمائیل یکی نیخ الماس وار -
 یکی خنجرش در کمر استوار *
 یکی آفتایی شهر بر کتف -
 یکی نیزه آبگونش بدف *
 برآورخنده توکشی از کمر -

کمان کیانی فکنده بدر *
 کمندی بفتراک هودج به بست -
 پکسی گرز آهن گرفته بدلست *
 بفرمود تا سوران سپاه
 شدابند یکسر بدرگاه شاه +
 بفرمان او لشکر جنگجو
 نهادند در حضرت شاه رو +
 چو شهرزاده بر قیل گشته سوار -
 نموده چو خوشید بر کوهسار *
 بزر طبل جنگ و بجنبد فوج -
 ردانسان که دریا درآید بمرج +
 بمیدان رسید و علم بر فراشت -
 بترتیب افواج همت گماشت +
 برآراست قلب و چذایین خوش -
 یمین و یمار و پس آهندگ و پیش *
 ز بسیاری فوج و رعیت شهی
 زمین کرد از بدم به لسوتهی *
 سواره سقاده بمیدان جنگ -
 همی کرد بر پیش دستی در ذگ *
 چون بساط نجد آراسته شد - و افواج سوار و پیاده - مانند

مهدهای شطرنج - هر یکی به محل **الیق** تعبیده گردید - رحیم تباہ -
به کجهازی حرفانه - دستبرو نمایان بظهور رسانیده - با جماعت افاغنده
جوشن پوش خنجرگدار - بحمله های مردانه صفتها دریده - بقلب رسیده -
شاہ جویان و عظیم الشان گویان - اسپ برفیل سواری رسانیده -
رخ به شه مات فهاد ، سواران و پیادکان رکاب ظفرانتساب - تاب
حمله های آن خیره سران نیاورده - شاہ را بحال زچ به قابل حرف
پیل بند گذاشت - رمیدند - فرزین نقد اندظام افواج از هم گستت ،

^(۱) رحیم شاہ چارپند میدکه دزیر را بریده ذوب بزنجیر رسانیده ،
درین اثنا - حمید خان قریشی - که بادگ مقاصله استاده بود -
بمشاهده این جرأت - اسپ را جولان داده - ع -
چونیزی که آن در جهد از کمان -

با رحیم شاہ مقابل شد - و گفت ای پاجی عظیم الشان منم -
و تیر خاراشگاف از توکش سرکسید و بهلویش زد ، لمؤله -
که - ان را برآورد از نیم لذگ -

ز ترکش درآورد تیر خدیگ ،

به پیوست سوفار بر چرم گور -

نظر درخس بر سوی آن پیل زور ،

رهای شد چو سووار تیوش ز شست

(۱) در ری نسخهٔ فلدوی الارو و در دو دیگر المن ، (۲) در آخر سان
نظمت نواب سرفراز حان دیز این الفاظ مذکور است ،

نه پهلوی آن دیوچنگی نشست *

گذارا ز بہلو به بہلو شده -

ز سفجید - گیهسا نرازو شده *

متواتر تیری دیگر برگدن اسیب او زد - سرو گردن بیفشاند *

رحیم شاه از دو زخم بہلو می تاباده بر رمین افتاد * خان مذکور
بچستی تمام از اسپ برجست و بر سینه اش نشست - و سرش
از تن جدا کرد * بر ذیزه گردانیده * بمجرد معافه ایشان این حال - افواج
افاغه خذلان شعار رو بفرار نهاده - و اعلام شقاوت آن باطل پژوهان
فگونسار افتاد * فسائم فتح و ظفر در بوجم اعلام شاهی وزید - و
شادیانه نصرت و فیروزی بلند آوازه گردید - و گلبادگ ار زمین
بغلک رسید * غازیان عساکر نصرت مآثر - تا خیمه کاه مفهیمان
بتتعافب پرداخته - هرچه از نقیر و قطمير پیش آمد طعمه
نهنگ تیغ خون آشام شهادران گردید * نقیة السیف - خسته و
مجروح - راه گریز بیمودند * غذاه بسیار ر اسیران بیسمار بدست
لشکریان افتاد * شاهزاده بلند اقبال - همعذان فتح و نصرت -
داخل برداش شد - و زیارت مزار فائض الادوار حضرت شاه ابراهیم سقا
و ادای نذررات ذموده - بقلعه درآمد - و تهدیت نامه این اعوان *

(۱) سجای هرچه شاند که هر که ناشد * (۲) در استوارت نهرام * (۳)

کائب الدجا چند سطر قدم انداز کرد * شابد که چنان ناشد - تهدیت نامه

آن فتح سخنور را دشاهی ارسال داشت و فوجی برای اسندها اعلان الخ *

و انصار افاغه و خیم العاقبة بهر سو گماشت - هرجا که از نام و نشان آنها سراغ می یافت اسیر و قتیل می نمود - تا در اندک فرصت ضلع بردوان و هوگای و جسر از لوث وجود افاغنه پاک گشت *

و خرابیها - که از ظلم غذیم بوقوع آمد بود - رو با آبادی نهاد *

جگت رای - پسر کشن رام زمیندار مقتول بردوان - اخლعت زمینداری ورثه آبای خود سرفراز گردید * همچنین دیگر

^(۱) زمینداران آن نواح - که از دست افاغنه متاذی جلای وطن شدند - هر یکی به استمالت نامه متسابی شده - بجای و مقام مورثی خودها قائم شدند - و بندوبست محالات خالصه و جاگیرات مجدداً نموده - شروع تحصیل کردند * و ارباب نیول و ایمه و آل تمغا بر محالات معینه خودها دخیل شدند * حمید خان قریشی -

در چلدری جانبازیها - باضافه منصب و خطاب شمشیرخانی

^(۲) ^(۳) ^(۴) و بهادری و خدمت فوجداری سلحت و بغدادی از حضور والا پایه گردید * و دیگر فدویان خاص - که مصادر ترددات نمایان شده بودند - در خور خدمات هر یکی - علی قدر درجهاتهم - (به) مناصب و مراتب امتیاز یافتد * شاهزاده در قلعه بودوان -

(۱) در نسخه های قلمی پرسش * (۲) شاید که معاذی و جلا وطن باشد *

(۳) در استوارت نیز همچنین *

(۴) بجای از حضور والا بلند پایه گردید باشد چنانکه بلند مرتبه در

صفحه ۲۶۹ سطر ۱۵ * در صورت اول لفظ والا عفت بایه باشد *

که حاکم نشین انجا بود - مسکن ساخته - طرح عمارات ازداشت - و مسجد جامع تعمیر نمود * و در هوگلی شاهزاده - عرف عظیم گنج - بقای فامی خود آباد ساخت * و حاصلات سائر را - سوای امتعه و اقمشه که دران وقت ممنوع بود - مردج نمود * و محصل بخشندر - بطريق تغا - از مال مسلمین چهل یک و از هنود و نصاری چهل دو صفر فرمود * علما و صلحاء و شرفا را معزز و مرفه می داشت - و در مجلس شریف و نجیب علوم فقه و اصول و احادیث و متنوی مولوی روم - رحمة الله عليه - و تواریخ مذکور مینند - و (به) نصیحت درویشان و خدابوستان میل تمام داشت - و استدعای همت در راب حصول سلطنت می نمود ، روزی سلطان کریم الدین و محمد فرج سیور را بخدمت صوفی بایزید - که ارجله اتفاقیای وقت در بودوان سرخوش داشت - فرستاده استدعای قدم رفعه نمود * بعد رسیدن ایشان - آن درویش صفاکیش سلام سنت الاسلام ادا نمود - سلطان کریم الدین شکوه شاهزادگی را کار فرموده - اعتنا ذکر دارد * و فرج سیور - پیاده پا پیش رفته - بمعظیم و تسالم - اقدام نمود - و بادب استاده - بعد گذارش سلام - ادای پیام پدر کرد * درویش - از طریق ادب فرج سیور راضی شد * - دست او را گرفته - گفت بخشنید شما پادشاه هندوستان هستید - و همت بحال او مبدل داشت - و تیر دعای

(۱) قسمی از محصل * (۲) در سخنهای فلسفی چهل و یک * (۳) باوم مذکور نیشد و صافوی مذکور نمیشود - این محاوره مؤلف را شد *

درویش به‌هدف اجارت رسید - و از نتیجه حسن ادب انجه پدر می‌خواست به پسر عطا گردید * چون درویش بخلافات عظیم الشان رسید - شاه - استقبال نموده - بعد رخواهی قدرم پرداخته - در باب انجام مطلب داری خود استدعای همت کرد + درویش فرمود که انجه شما می‌خواهید پیسخن به فرخ سیر داده شد - اکنون تیر از دست جسته را قابلیت عده نیست - و خیوبادی در حق شاهزاده گفت - مراجعت بحیره خود کرد + القصه تا هر آدۀ - ارنظم و نسق امورات اطراف چکله بودوان و هوگلی و هجلی و میدنی پور وغیره دلجمعی نموده - بسواری نوارهای پادشاهی - ساخته شاه شجاع - بسمت جهانگیر علم نهضت افراشت - و بعد وصول بضبط و ربط مهمات آن نواحی پرداخت + چون بعضی حرکات زمامهای شاهزاده - مثل اسم سودایی خاص و سودایی عام - و جشن ایام هولی بدستور هند - و پوشیدن لباس زعفرانی و ارغوانی در موسوم بست - که نوروز راجه‌های هند است - خلاف شرع - از روی عرائض مفهیان و واقعه فویسان - بعرض عالمگیر رسید - بر مزاج پادشاه گران آمد + شفه خاص - تهدید تمام - باین عبارات که چیره زعفرانی برس - و حله ارغوانی در سر - سن شریف چهل و شش - آفرین بودن ریش و فش (رسید) - و در باب امتناع سودای خاص - باین مضمون بر فرد واقعه و سلطنت خاص فرموده واپس نمود -

که ظلم عام را سودایی خاص نام نهادن چه سزاوار - و سودایی خاص را با سودایی عام چه کار *

آنانکه خوند می فروشنند -

ما خود فخریم و نه فروشیم *

واز راه عتاب - برای عبور - منصب پانصدی کم گردید * و ترجمه (سودایی خاص و) سودایی عام چنین است که مال تجارت جهازهای آمدنی بقدر چهارتام وغیره کلهم بسرکار شاهزاده خرید شده سودایی خاص نام یادگردند - پس ازان بدست سوداگران این ملک می فروختند آن وقت سودایی عام نام می نهادند * اما چون فود وقائع - مزین بخدمت خاص پادشاه - بمطالعه شاهزاده درآمد - ازان سودا دست بردار شد * پادشاه عالمگیر میرزا محمد هادی را - که مرد سلیقه شعار و عامل پیشه با دیانت و امانت بود - (و) بخدمت دیوانی صوبه او دیسه اختصاص داشت - و در اکثر محالات متعلقة او دیسه کفایت ذمایان بظهور آورده در زمرة اهل خدمات نام آور شده در راسنی و درستی فظیر و عدیل نداشت - و در ایام محاصره و محاربه دکن خدمات شایسته بتقدیم رسانیده منظور نظر عالمگیر شده بود - بخطاب کارطلب خانی مخاطب ساخته بخدمت دیوانی ممالک بنگاله سرفراز نمود * چون - دران ایام - سرشننه انتظام مهمات مالی و ملکی و رتق و فتق تشخیص و تحصیل و مداخل

و مخارج خزانه عامره در قبضه اختیار دیوان صریه می‌بود - و نظام بنسق و نظم امور سلطنت و تدبیه و تادیب سرکشان و متمردان (و) انهدام ابفیه باعیان و زور طلبان می‌پرداخت - و سوای جاگیر مشروط نظمت و منصب ذات و انعامات دست‌انداز بر مال پادشاهی فی شد - و نظام و دیوان مدار اجرای کار و بار صوبه بر دستور العمل - که سال بسال از پیشگاه سلطنت اصدار می‌یافت - می‌داشتند - و سرموئی تفاوت و تجاوز بعمل فمی آوردند - خان مذکور - از پیشگاه خلافت - مختارکار صوبه بذگله شده - به چهانگیرنگر رسیده - بعد حصول ملازمت شاهزاده - باجرای امورات ملکی پرداخت * و مداخل و مخارج خزانه تعلق به خان مذکور گرفته - دست تصرف شاهزاده از دخل (و) خرج خزانه کوتاه گردید + خان موصرف - ملک بی‌خار و سرسیز و زرخیز دیده - شروع به تشخیص نمود - و عمال دانا و کفایت شعار در هر پرگنه و چکله و سوکار برگماشت * و تشخیص مال و سائر کما یتفبی فموده - یک کرون روپیه را - طومار کلی محالات خالصه و جاگیرها درست ساخته - ارسال حضور کرد * چون در سوالف ایام - بسبیب فاسازی آب و هوای بذگله - کسی از عمدّه‌ها بر ضامندی خود قبول خدمات این ملک نمی‌کرد - و این باغ سبز را - دیوارخ و مهلك انسان پنداشته - دیوانیان عظام بجاگیر منصبداران

(۱) تقسیم و تذخیره می دادند - لهذا خالصه کمتر بود - حتی که مواجب سهاه متعدده رکاب شاهزاده و فقیدیان از مالواجب محالت صونه کفایت فمی کرد - و از صوبجات دیگر تذخیره می رسید * خان مذکور در باب تجویز جاگیرات منصبداران بندگاله بصویه اولدیسه عرضی نمود - و بدستخط پذیرائی مزین شد * خان مذکور - تمامی جاگیرات سپرحاصل - سوای نظمت و دیوانی - از بندگاله خارج نموده - بصویه اولدیسه - که محل خراب و کم حاصل و زورطلب و مواسات (?) بود - تذخیره داده - کفایت بندگاله از شکم زمینداران و جاگیرداران برآورده - توفیر خزانه عامره نموده * و بجزرسی تمام کفایت فمایان بظهور رسافیده - سال بسال جمع صوبه می افزود - و صور تفضلات پادشاهی می شد * ارانجا که شاهزاده - دست تصرف خود از خزانه کوتاه دیده - همواره سوءمزاج می بود - مجرای حسن خدمتی خان مذکور - که بحضور پادشاه ظهرور یافت - علاوه خار حسد

(۱) در نسخه های قلمی همچندن * در استواره چنان بوشته - در عهد نظمت دیوانان زمان سلف بسیاری از ممالک بدله را - تخیال فاصله افت آب و هوا و ولت زراعت - باگیرهای منصبداران فوج تقسیم کرده بودند * (۲) مؤلف سوءمزاج را صفت انگاشته و جائی دیگر سوءمزاجی آورده و یا انجما در اصل سوءمزاج می نمود باشد *

در دل شاهزاده شکست - و آتش عقاد پنهانی مشتعل شده - می خواست - بطوری که بظاهر موجب بدنامی نشود - او را ازین عالم بگذراند - و این مطلب کرسی نشین نمی شد - آخرالامر - جماعت نقدیان ملازمان قدیم پادشاهی را - که - بغوره کترت الوس و جمعیت وفور - در جهانگیریکر بناظام و دیوان سرفود نمی آوردند تا بدیگر چه رسد - و بلاف شمسیزی دیگری را سهیم خود ندانسته - در تورپستی و سلحشوری مشهورالسنّه خاص و عام بودند - بوعده انعامات و اضافه از خود ساخته - عبدالواحد سردار آنها را با خود متفق نمود - و ترغیب داد که به پهانه طلب و تذخیر - هرجا که قابو یابند - بروی ریخته - کارش با تمام رسانند ، آن گروه شرارت پزوه - باشارت شاهزاده در صدد قتل خان موصوف شده - انتظار وقت فرصت می کشیدند * ازانجا که خان مذکور - لوازم حرم و احتیاط را مرعی داشته - همیشه خود پیش با رفقای او مسلح و مکمل سوار می شد - و هنگام آمد و رفت دربار بهوشیاری تمام می بود - روزی -

(۱) در فنجههای قلمی مسنفل * (۲) در فنجههای قلمی نگذارند

بصیغه جمع - و آن غلط راشد - و اگر نگذارد بصیغه واحد خوانند بجای ازین عالم درین عالم ناید آورد * (۳) در فنجههای قلمی سلحشوری *

(۴) شاید که چنان داشد - همیشه خود - و پیش رفقای او - مسلح

* و مکمل سوار نمی شد * از اسدوارت نیز همین هضمون مستفاد می شود *

علی الصباح سوار شده - عازم ملازمت شاهزاده گردید * جماعه
فقدیان - در اتفاقی راه - به بیان طلب و تذکوهه - شورش نموده -
پکباره به جوم عام ریختند * خان مذکور - بجرأت تمام مقابله
شده - آنها را از پیش راند * و نصور این فتنه از جانب شاهزاده
تصدیق نموده - جو شان و خوشان - بحضور شاهزاده رسیده -
شورشنه ادب گسیخته - حریفانه دست بحمد هر کرده - زانو
بزاری شاهزاده مقابله شده نشست - و گفت این همه غوغای
از اشارات شماست - دست ازین حرکت کوتاه کنید - و زنه اینکه
جان ما با جان شما * شاهزاده قافیه رهائی تنگ دید^(۱) و از
هیچان خشم پادشاهی چون بید لرزید * و عبد الواحد را - با
جماعه او طلب فرموده - از فتنه و فساد ممانع شد - و بر قدر
ملطفت بد لجه‌نوی خان مذکور پوشاخت * خان مسطور - از
شراعدا ایمن شده - بیرونیان عام آمد - حساب طلب آن جماعه
کرده - بو زمینه‌داران تذکوهه داده - آنها را یک قلم بر طرف نمود *
و کیفیت شوارث و بی‌اندامی آنها - داخل وقائع و سوانح کرده -
ارسال حضور والا فمود - و روداد - بمواهیز ارباب دخل درست
کرده - معه عرضی خود نیز - روانه حضور ساخت * و از سوی مزاجی
شاهزاده اندیشه نموده - خیال تجنب از خدمت شاهزاده
و اقامه بجای دور است در دل بست * بعد تجویز و کنکش

(۱) در سخنه‌های قلمی دیده * (۲) بجای سوی مزاج *

بسیار - سرزمین دلچسپ مخصوص آباد - که خبر چارحدوه
صوبه ازان جا توان گرفت - و مثل مردمک چشم - جانب شمال
و مغرب چکله اکبرنگر و دره سانکری گلی و تیلیاگذهی دروازه بنگاله -
و مغرب و جنوب رو به بیرون و پیش و بشن پور راه چهارکهند
و چنگل و کوهستان درهای آمد و شد غذیم و افواج دکن و
هندوستان - و جنوب و شرقی چکله برداش و راه اوپیسه و هولی
و هجلی وغیره بنا در آمدنی چهارهای تجاران نصاری وغیره
و چکله جسر و بهوشه - و شرقی و شمالی چکله جهانگیرنگر -
که دران وقت دارالامارت این صوبه بود - ملاحق به تهائجات
سرحدی - مثل تهائۀ اسلام آباد عرف چانگام و سلہت و رنگامائی -
و چکله گیوزاگهات و رنگپور و کوج بهار - در وسط اماکن معذبرۀ
صوبه واقع است - قوار یافس + خان مددکور - بی اجازت
شاهزاده - معه عملۀ زمینداران و قانون گویان و ارباب دفاتر دیوانی
خالصۀ شریفه به مخصوص آباد آمدۀ مسکن گزید + اما چون اخبار
فتنه پردازی نقدیان - از روی وقائع و سوانح و عرضی کارطلب خان
متضمن شکایت شاهزاده - در دکن بحضور افسوس گدشت - فرمان
عذاب آمیز بذام شاهزاده - باین مصمون که کارطلب خان نوکر

(۱) پس لفظ چکله در نسخه‌های فلامی و بوشه * (۲) در نسخه‌های
فلامی وندجا سانکری گلی - صریح در اکدر جا سکری گلی نوشته *

(۳) در نسخه‌های فلامی پیچیدت *

پادشاهی است اگر سو موقی ضرر جانی پا مالی با خواهد رسید
انتقام آن ازان بابا گرفته خواهد شد - و نیز حکم گذاشتن صوبه
بنگاله و اقامت نمودن در صوبه بهار - بتاکید تمام - صدور یافت *
شاهزاده - سریلند خان را با سلطان فرخ سیر نائب مذاب گذاشته -
خود - با سلطان کویم الدین و خدمت محل و تقدمة افواج همواهی -
ازان جا علم نهضت افراخته - به مونگیر رسید ^(۱) * و عمارات مکلف -
تعمیرات شاه شجاع - که از سنگ مرمر و سنگ موسی بود -
بی مرمت دیده در تعمیر و مرمت آن صرف مبالغ خطیر نصور
نموده - بودن انجا خوش نکرد * و آب و هوای پنهان - که اب
گذگ است - پسند کرده رخت اقامت افکند - و بموجب
حکم پادشاه عالمگیر شهر عظیم آباد بنام خود آباد ساخت - و
قلعه و شهرپناه باستحکام و میانست تمام احداث کرد * و کارطلب
خان در مخصوص آباد - بعد ازقضای سال - مجمل نموده - عازم
اردوی معلی گردید * و کاغذات تشخیص و طوامیر جمع (د)
(۲) ^(۳)
و اصل باقی و مداخل و مخارج صوبه درست ساخته - از درب
ذرائی - قانونگوی صوبه بنگاله - درخواست دستخط کرد * ازانجا
(که) دران ایام کواغذ مالی و ملکی بدون دستخط قانون گویان

(۱) بجائی مونگیر در استوارت راج محل * (۲) بجائی متفکف از تکلف *

(۳) صفحه ۲۶۷ سطر ۲۰ بنگوند * در استوارت نوشته که همه حساب

درست گرده عازم بارگاه گردید * (۴) در استوارت دهرب فرائی *

در دیوان کل پادشاهی منظور نمی‌شد . آن عاقبت و خدم -
 بطعم خام نا عاقبت اندیشی نموده در دستخط ایستادگی بکار
 بوده - خواهان سه لک روپیه در وجه رسوم قانونگویی گردید *
 هرچند خان مذکور - عندالضرورت - وعده دادن یک لک روپیه
 بعد مراجعت از حضور کرد - ناهم قبول نکرده در دستخط
 مضائقه داشت * اما جی نرائی قانونگویی - که شریک و سهیم
 درب نرائی بود - مآل اندیشی نموده - دستخط خود ثبت کرد *
 خان مذکور - با وجود مخالفت شاهزاده - پرواپ دستخط
 درب نرائی نکرده - عازم حضور اقدس گردید - و تھائف و
 پیشکشهاي بذگله بحضور پادشاهي و وزير و اركان سلطنت
 گذرانيده - و زرهای توفیر و کفايتهاي جاگير بجذاب عالمگير رسانيد *
 و کاغذات صوبه بمستوفی و دیوان کل سپرده - مجرای حسن
 خدمت و دیانت و امانت بظهور رسانیده - صورت تفضلات و
 عنایات شاهنشاهی شد * و از حضور والا - به ذیابت شاهزاده -
 بذگله صوبه بذگله و اوقيسه - بانضمام خدمت دیوانی و
 خطاب مرشدقلی خان و عطای خلعت فاخره و علم و نقارة
 و اضافه مذصب - ذخیره مبارکات اندروخت *

مقرر شدن نظامت بذگله به نواب جعفرخان نیاوه*

از طرف شاهزاده عظیم الشان *

چون مرشدقلی خان از حضور والا - بعطاپی خلعت
 نظامت بذگاله نیابة و دیوانی صوبه بذگاله و او قیسه اصله -
 بدستور سابق - مخصوص و مخصوص شده - در صوبه رسیده -
 دیوانی بذگاله به سید اکرم خان و نیابت او قیسه به شجاع الدین
 محمد خان - داماد خود - مسلم داشت * و بعد رسیدن
 مخصوص آباد - آبادی شهر بنام خود کرده - موسوم به مرشد آباد
 نمود - و دارالضرب مقرر ساخت + و چکله میدفی پور را -
 از صوبه او قیسه خارج کرده - با بذگاله منضم ساخت * و زمینداران
 صوبه را بالکل مقید و اسیر کرده - و عمال واقف کار و دیانت شعار
 بر محالات تعین نموده - آمدنی مفصل را فرق و مالگذاری بحضور
 مقرر داشت - و دست تصرف زمینداران از دخل و خرج
 مالواجب یک قلم کوتاه گردانیده - وجه معیشت آنها بر فانکار
 گذاشت * و عاملان - بموجب حکم او - شقدار و امین دیه
 بدیه هر پرگنه فرستاده - اراضی مزروع و افتاده را جویب
 نموده - و فردآ فردآ بر عایا و رسیده - رعایایی فادر را تقاوی
 داده - بتکتیر زراعت سعی فراوان بکار برد - در هر محال
 اضافه و توفیر بظهور رسانیدند * و کاغذات هست و بود قرار واقعی
 درست ساخته - آمدنی خام فصل بفصل تحصیل کرده - از
 توفیر مال و سائر و افزونی محصول زراعات و کفاپت اخراجات -
 زرهای مضاعف واصل خزانه ساختند * مگر زمینداران بیرون

و بشن پور بحیات ازبرهی جنگل و کوه و کریمه - خود بعزمت حاضر نشده - ولای آنها رجوع و حاضر بوده بسوال و جواب معاملات می پرداختند - و وجه پیشکش مقرری و نذور و فرمایشهای حضور می رسانیدند * مرشدقلی خان - بسبب آنکه اسدالله - زمیندار بیرون - مرد آزاد مشرب و فقیر وضع بود - و نصفی ازملک خود در وجه مدد معاش بعلماء صلحاء و درویشان داده - و یومیه مسکینان و محتاجان مقرر داشت - از استیصال او اغماض عین نموده -

(۳) بددارک شوخی زمیندار بشن پور در حین کثربت اخراجات مهم و قلت مداخلت آن ملک باعث شد * و راجه های تپه و کوچ بهار و آشام - که خود را چهاردهاری و والی ملک قرار داده - سر اطاعت بپادشاهان هندوستان فرو نیاورده - طلا و نقره بذام خود مسکوک میکردند - باستماع آوازه نساط خان موصوف - راجه آشام - کرسی

(۱) پیش لفظ بحیات در نسخه های قلمی که نوشته و آن مخل معنی *

(۲) بجای او در نسخه های قلمی و * (۳) عبارت ازجا بی ربط - شاید

که بعض لفظ قلم انداز شده * استوارتر نوشته که مرشدقلی خان زمینداران بیرون و بشن پور را از نعمیل چنین احکام جائزه هدوزد داشت - اسدالله زمیندار بیرون را تلحاظ دربداری و علماء نوازی و غربا پروری او - و آن دیگر زمیندار را سبب آنکه مقامش در جنگلهای دشوارگذار متصل گوهستان جارکند (جهارگهند) واقع بود و اخراجات تحصیل از مقدار محاصل ملکش افزون نمود *

و پالکی و دندان فیل و نافه‌های مشک و سربازگ و لام داگ (؟) و پرهما و کوچین (؟) و مروحه طارسی و قطاس وغیره - نذور و پیشکش داده - باطاعت و انقیاد پیش آمده * همچنین راجه کوچ بهار نیز لوازم نذور و پیشکش بدقدیم رسانیده * خان مذکور خلعت برای آنها فرستاد - و این معنی سال^(۱) سال بعمل می‌آمد * خان مذکور نوعی ضبط و ربط محالات بنگاله نموده بحکمت عملی در انتظام امور ممالک پرداخت که در عمل او مهم غذیم بوقوع قیامد - و خرج سه بندی و نگاهداشت سپاه یکقلم نبود - همگی دو هزار سوار و چهار هزار پیاده نوکر مدامی داشته ملک‌گیری کرد * از ناظر احمد - که پیاده بود - تحصیل و زرکشی بنگاله می‌شد * و او آن قدر ضابط (بود و) حکم ناطق داشت که پیاده او بضبط و نسق ملکی و تدبیه سوکشی کافی بود * رعاب و هراس خان مسطور آن قدر در دل ادانی و اعالی نقش بسته که زهره شیر مردان از حضور شدن او آب می‌شد - و زمینداران خورد را بار در مجلس نمی‌داد * و منتصدیان و عاملان و زمینداران عمده مجال نشستن در حضور نداشتند - بلکه چون پیکر تصویر نفس گم کرده می‌ایستادند * و زمینداران و هنود را سواری پالکی ممنوع بود - بر جواله‌ها سوار می‌شدند * و منتصدیان هم

(۱) سجای سال بسال * (۲) شاید که زمینداران هنود باشد * مگر در

اسگوارت زمینداران و هنود مالدار * (۳) سجای را در نسخه‌های قلمی آز *

در سواری او دو اسپان سوار می‌شدند * و متصبداران با ساز و پراق سپاهیانه به مجرای رفتند * و روسوی او کسی را کسی سلام نمی‌توانست کرد - و اگر از کسی خلاف قاعده بعمل می‌آمد معاشر می‌گردید * و در هفته دو روز دیوان نظام نمودی - و بدای مسلتغیتان و ارسیدی * یکی از اوصاف معدالت‌ش آنکه بقصاص مظلومی بحکم شریعت یسر خود را کشت * در امور عدالت و نظم و نسق امور مملکت و آداب سلطنت رعایت احده منظور نداشت * و اعتماد کلی بر متصدیان نداشت - افراد جمع خرج و واصل‌باقی - هر روز ملاحظه کرده - بدستخط خود مزین ساختی * و در آخر ماه - اقساط خالصه و جاگیر بیباق می‌گرفت - و تا زر اقساط داخل خزانه نمی‌شد متصدیان و عاملان و زمینداران و قانون‌گویان و دیگر عمله و فعله را در کچه‌زی و دیوان‌خانه چهل‌ستون نشانیده - محصلان شدید گماشته - فرصت اکل و شرب بلکه بول و غائط ندادی - و هر کارهای در پی محصلان تعین کردی - تا مباردا احده - بطعم خام رشوت گرفته - قطره آبی بحلق آن تشنگ‌کامان رساند * هفته هفته بی‌آب و داره بر آنها می‌گذشت - با^(۱) این همه زمینداران را بر سه پایه معکوس و معلق آویختی - و کف پا از سنگها می‌خراشید - و قازوانه بران می‌زد - و بضرب شلاق دقیقه ناموعی نگذاشتی *

(۱) در نسخه‌های قلمی قا

و عمال زمینداران را - که مالواجی سرکار (را) متصرف شده بضرب
و شلاق هم ادای زرباقی نمی کردند - با زن و فرزند - مسلمان
می ساخت * ازان جمله اودی فرائی - زمیندار چکله راج شاهی -
که مرد هندوستان زاد و قابل و مستعد بود - و تحصیل خالصه
تعلق باور داشت - (و) غلام محمد و کالیا جماعه دار - با جمیعت
دو صد سوار - رفیق او بودند - با خذ مطالبه بهایه اعتراض
آمده مستعد بجذگ شد + مرشدقلی خان محمد جان چیله را
با فوجی به تنبیه او گسیل کرد - و متصل راج بازی تقارب فئذین
رو داد - و جنگ در میان آمد * غلام محمد جماعه دار مقتول
شد - و اودی فرائی - از ترس غصب خان مسطور - خود را
خود کشید - و زمینداری او به رام چیون و کالو^(۱) کنور - زمینداران
آن روی گفت - که عده زمینداران مالکدار بنگاه بودند - تفویض
یافت * چون آن سال با تمام رسید - در آغاز سرما - در ماه
فروردی^(۲) - پوته کرد - یک کروسره لک رویه خزانه پادشاهی -
بحمل دو صد اربابه - با جمیعت شش صد سوار و پانصد پیاده
برقدار - روانه حضور مقدس نمود - و کفایت چاگرات و
خاص نویسی علاوه آن ارسال کرد * و حلقه های افیال و اسپان
تازگن و چاموشان ارنه و آهو خانه و طیور شکاری ملبدوس^(۳)

(۱) هر استوارث کانو^{کنور} * در نسخه های قلمی زمیندار بصیغه واحد *

(۲) در نسخه های قلمی فروردی * (۳) شاید که آهوی خانه باشد *

خاص جهانگیرنگر و سپرهای کرگ و سیدل پائی زرباف و مسهری
گنگاجلی سلیمانی - که مار را بوان یارای مرور فبود - با دیگر
نفائس چون عاج و کونبه (۱) و نافه‌های منشک و سربازگ و دیگر
تحائف فردگ و هدایای کله‌بوشان فشاری و غیره سر موسم ارسال
حضور والا ساخت + و هنگام ارسال خزانه - خود با ارداد دخل
سوار شده با جهانگیری ده (۲) همراه صیرت و داخل وقائع و سوانح
می‌نمود + و ضابطه روانگی خزانه چنین بود که هرگاه ارابه‌های
خزانه در صوبه دیگر داخل می‌شد - صوبه‌دار انجا - کسان خود
فرستاده - ارابه‌های خزانه را در قلعه طلب داشته - تبدیل ارابه‌ها
و بدرقه کرده - ارابه و بدرقه از طرف خود داده - روانه می‌ساخت -
و همچندن صوبه‌داران دیگر بعمل می‌آوردند - تا خزانه و تحائف
و پیشکش بحضور اوزنگزیب صیروسید + و چون مجرای حسن سلیمانی
او منتظر حضور مقدس گردید - مورد تفضیلات پادشاهی شده - کارش
بالا گرفت - و بخطاب مؤمن‌الملک علاء‌الدوله جعفر خان صیری
ناصر جنگ مخاطب شد - و مذکوب هنفی هزاری ذات و
عطای ماهی مرائب سرفراز شده - در سلک امرای نظام منسلک
گشت + و تقری جمیع خدمات بندگانه بی تجویز او پذیرا نمی‌شد *
و مذکوران حضور - ملک بندگانه را گلستان بی خار شنیده -

(۱) این وصف سیتل بائی باشد * (۲) شارد که ناحوالی ده باشد *

(۳) در نسخه‌های قلمی دخل * (۴) در نسخه‌های قلمی پذیرائی *

تعیناتی بذکاله درخواست میکردند * نواب جعفر خان هر کسی را که می خواست عرضی نموده بتعیناتی خود می طلبید * یکی از آنها ذواب سیف خان است - که خان مسطور درخواست تعیناتی او از حضره والا نموده متعدد خود ساخت * شمه از احوال او در صدر کتاب مسطور شده است * نواب سیف خان تا عهد نظامت نواب مهابت‌جنگ در حین حیات بود « از بس که (از) خاندان عمدَ بود گاهی با نواب مهابت‌جنگ ملاقات نکرد * نواب معزی‌الله هرچند درخواست ملاقات کرد منظور نه نمود * هرگاه ذواب مهابت‌جنگ - بطريق سیر و شکار - با آن طرف عازم می شد - با افواج خود آمده سد راه می گشت - اما هر وقت که نواب را احتیاج بکومند می گوید - افواج شایسته می فرسناد * بعد وفات او پسرش خان بهادر مسلط بر ملک پوزنیه و اطراف آن شد * نواب مهابت‌جنگ دختر نواب سعید احمد خان بهادر صولت‌جنگ - برادرزاده خود - را با خان بهادر منسوب ساخت - و روز چهارم از تزویج آن دختر وفات یافت * باین تقریب اموال و اسباب خان بهادر را بضبطی درآورده - او را نظر بند ساخت * ناچار خان بهادر - بر اسپی سوار شده به شاه جهان آباد گردید * نواب مهابت‌جنگ ملک پوزنیه را به صولت‌جنگ تفویض نمود * نواب صولت‌جنگ - با جمعیت شایسته - دران جا

(۱) حین حیات بجا قید حیات آورده *

بنظم و فسق پرداخته - امرایانه بسر می برد * بعد وفات صولت‌جنگ پسرش شوکت‌جنگ قائم مقام پدر شد * نواب سراج‌الدوله - که پسر عمش بود - در عهد نظامت خود - او را سجنگ کشت - و دیوان موهن‌لعل را فرستاده ضبط اموال و اسباب او نمود *

چه میدگفتیم و در چه پرداختم -

کجا بود اشتب کجا تاختم *

آمدم بر اصل مطلب - درب نرائی قانون گو - که در ایام دیوانی نواب جعفر خان دستخط بو کاغذ ذکوره بود - خان معزی‌الیه در صدد انتقام می‌صافد * از انجای که خدمت قانون‌گوئی سرنشت‌داری ممالک محروسه است - و کواغذ محاسبه و مطالبه صوبه‌داران بدون دستخط قانون گو پیش دیوانیان حضور والا منظور نمی‌شد - لهذا بملحوظه بدنامی بهانه‌جو شده - زمام اختیار او در امور معاملات دراز فموده - در امورات خالصه دخیل و مدار کار ساخت * و چون دیوان بهوپت رای - که از اردی معلى همراه نواب معزی‌الیه آمد - بود - فوت شد - و پسرش گلاب رای کما یقینی از عهده کار دیوانی نمی‌توانست بروآمد - پیشکاری خالصه نیز به درب نرائی تفویض گردید * و تشخیص و تحصیل مالوچب و دیگر امورات مالی و ملکی بر رای او سپرده مطلق العنان گردانید * هرچند قانون‌گوی مذکور - بجزرسی تمام - طوامیر یک کور و پنجاه لک روپیه در خالصه درست گرده -

تحصیل نمود - و در هر امور کفایتهای نمایان بظهور آورده - زیاده از سابق سرانجام زرهای پادشاهی نمود - اما نواب معزی الیه بتدربیج کار از دست او گرفته دست آریز مطالبه و محاسبه محبوس کرده ناتوان شدائد از جان کشت - و قانون گوئی ده آنده به پسرش شیونراهن و شش آنده به جی نواهن - که در عمل دیوانی - وقت عزیمت اردوبی معلی - مسلک سلوک و دوستی نموده بکاغذ او دستخط نموده بود - مسلم داشت * و ضیاءالدین خان را (- که فوجدار هوگلی بود - معزول کرده -) فوجداری بقدر مذکور قمیمه نظمت از حضور اقدس بذمه خود گرفته - ولی بیگ را از طرف خود مقرر کرد * خان مذکور - از رسیدن ولی بیگ قلعه را گذاشته بعزمت دارالخلافه از شهر برآمد * ولی بیگ نکرسین بفکاری را - که پیشکار فوجدار معزول بود - برای کاغذ واصلت زر و سورشنه کواغذ با اهل دفتر و عمله فرجداری طلب کرد * خان مذکور بحایتمش پرداخت - و ولی بیگ سد راه رفتنش شد - ازین مهر از طرفین مناقشه و منازعت رو داد *

(۳) خان مذکور - با جمعیت خود در میدان چندن نگر - مابین چوچوا و فراشدانگه - بحایت نصارای اولدبز و فرانسیس - سورچال بندی نموده - مستعد بجنگ شد * ولی بیگ هم - در میدان عیدگاه -

(۱) سچای امره (۲) عبارت النچای ربط - سچای ضیاءالدین اسکوارث زین الدین آورده * تاریخ بنگاله صفحه ۲۳۵ بنگزند * (۳) پیش ازین چوچوا نوشته *

هر قابل دیپی دام - بمقابلة یک و نیم کروه - لشکرکشی نموده -
بمقابله مورچال بندی کرد - و کیفیت لحوال بحضور نواب جعفرخان
لتماس نمود * و معزول و منصب در یکدیگر بجنگ مورچال
اشغال داشتند - و سپاه لشکر از دور می نمودند * ملا ترسم تورانی -
نائب فیاض الدین خان - و کنگرسین مخفی ار اولندیز و فرانسیس
امداد و اعانت سرب و باروت و آلات حرب گرفته - بجذگ میدان
سبقت میکردند - و چیرگیها می نمودند - ولی بیگ بانتظار کومک
خودداری می کرد * در این اثنا دلیپ سنگه هزاری - با جمعیت
سوار و پیاده - از فرد نواب جعفرخان بکومک ولی بیگ رسید -
و پروانه تهدید نظام فشاری رسانید * و فیاض الدین خان - بهشورت
فارسی - با دلیپ سنگه پیغام صلح داده اورا غافل ساخته -
وقت صبح دروغ مصلحت آمیز به دلیپ سنگه نوشته - بدست
وکیل خود داد - و تاکید کرد که دست بدستش داده جواب بگیرد -
و یک شال سرخ برای نمود بر سر وکیل پیچیده روان کرد * و
گوله انداز فرنگی - که نشانه بی خطای میزد - توب برآجحی کلان - که
گوله اش از مقابله یک و نیم کروه بر نشانه صحیح میشد - تیرپند
کرد رخ بر لشکرگاه حریف وا گذاشت - و از دورین نظر
بر شال وکیل داشت * وکیل - در وقتی که دلیپ سنگه باراده
غسل سر و تن بوهنه بمالش رونم مشغول بود - رسیده رقهه

(۱) پا سپاه و لشکر ناشد * (۲) در نسخه های قلمی آمیز مصلحت *